

VILÉMOVSKÉ

ZÁŘÍ 2023
ROČNÍK 29.

NOVINY

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

čas letních prázdnin je definitivně pryč, máme tu první měsíc nového školního roku a já vás vítám u zářijového vydání našich Vilémovských novin.

Právě v souvislosti s novým školním rokem jsme přivítali naše nové prvňáčky. Letos jsou čtyři a je milou tradicí naší obce, že jsou tito noví školáci přivítáni v prostorech obecního úřadu. Kromě přání mnoha školních radostí dostávají naši prvňáčci drobné dárky, které jim snad příjemně první velký životní krok. Přeji tedy ještě jednou jim, i všem ostatním školákům, pohodový začátek školního roku, velkou spoustu nových poznání a zjištění, a třeba i navázání nových přátelství.

V další části mého příspěvku bych vás rád informoval o připravovaných záležitostech obce. Na posledním jednání zastupitelstva obce byly totiž schváleny dvě smlouvy, díky kterým se můžeme v obci těšit na nový traktor či nové úsporné lampy veřejného osvětlení.

V tom prvním případě pořídíme nový traktor v hodnotě cca 1,6 milionu korun bez DPH, a to za nemalého příspěvku

(dotace) z Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, který nám přispěl 50 % z pořizované částky. Na zbylou část nám pak umožní čerpat úvěr.

V druhém případě se bude jednat o kompletní výměnu svítidel v soustavě veřejného osvětlení, kdy budou původní stará a energeticky náročná svítidla nahrazena novými svítidly s technologií LED. Tato výměna je vyčíslena na 1,7 milionu korun bez DPH a naše obec na realizaci získala dotační prostředky z Ministerstva průmyslu a obchodu. Výhodou této dotace je skutečnost, že jí obdržíme předem a tzv. cash flow obce nebude zatíženo předfinancováním této investice jak je tomu ve většině případů.

Závěrem mi dovoluji, abych pozval zejména naše seniory na příjemnou kulturní akci, kterou pořádáme ve spolupráci se sousedním městem Dolní Poustevna. Jedná se o vystoupení pana Marcela Zmožka a jeho M. Z. Bandu v neděli 1. 10. 2023 od 15 hodin v Národním domě Dolní Poustevna. Tuto akci jsme se rozhodli uspořádat v rámci oslavy Mezinárodního dne seniorů, a i z toho důvodu mají případnou vstupenku seniory zdarma. Důležité je si ji zarezervovat

vat a vyzvednout u nás na obecním úřadu u paní Gabriely Trojanové, telefonní kontakt 608 411 261. V případě zájmu neváhejte a ozvěte se, protože je počet vstupenek omezen.

Přeji vám slunné podzimní dny!

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

Chvilka poezie

Postrádám

Svítá ve mě, Ty dobře znáš ten pocit, ráno zamotané do modrého z nebe, neurčitý sen poslední probdělé noci, postrádám horkou kávu a taky Tebe.

Cestu do jiné dimenze hledala jsem roky, osud přetavil mé slzy v bezednou slánku, já Bojovnice chci slyšet Tvé blízkí se kroky, nalézt v sebezapření svou nejlepší stránku.

Jako satisfakci pro nás v sobě živím požár, čirá vášeň nad nesmělým objetím vyhraje, silnější nežli smrt je Láskou naplněný pohár, postrádám dvě volné vstupenky do ráje...

#neviditelnabasnírka

ZDROJ: WWW.VILEMOV.CZ

ROZHOVOR - HYNEK RAICHART

Šestnáct let je dlouhá doba, zvláště když ji strávíte ve vedení obce. Hynek Raichart, jméno známé každému obyvateli naší obce, zastával funkci starosty v letech 2002 až 2018. V tomto rozhovoru, který vychází přesně 5 let poté, co panu Raichartovi skončil jeho mandát starosty, se budeme zabývat jeho motivací stát se starostou, jeho největšími úspěchy, ale také náročností, která s výkonem funkce přichází.

Roku 2002 Vás pan Jiří Smetana dle jeho slov dlouze přesvědčoval, abyste se stal lídrem kandidátky ODS v komunálních volbách toho roku. Jak na toto předvolební období vzpomínáte vy?

Tou dobou jsem podnikal ve strojírenské firmě se 100 zaměstnanci, takže pro mě bylo předvolební období v roce 2002 dost hektické. Co se týče Jirky Smetany, tak jeho slova potvrzuji. Hodně mi v celém předvolebním období pomáhal, neboť jsem vstupoval do pro mne neznámých sfér, o politiku jsem se do té doby v podstatě vůbec nezajímal. Jirka ve mně ten zájem, který se postupně rozvíjel, probudil.

Výhodou pro mne bylo, že tou dobou jsem vykonával funkci správce zdejší družstevní samosprávy, určité základy pro jednání s lidmi

jsem tudíž měl. Zkušenosti s vedením lidí jsem získal také ve STAPu, kde jsem v minulosti působil.

Myslím si, že Jirka usoudil, že zmíněné zkušenosti byly dobrým základem pro to, abych se stal dobrým starostou. Tak jsem do toho šel. Řekl jsem si, že zkusím jedno volební období, potom se uvidí. Život šel dál, a nakonec z toho bylo celých 16 let na úřadě. Sám jsem se divil tomu, jak to uteklo.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Na první volební období vzpomínám moc rád. Byl jsem v zastupitelstvu se zkušenými lidmi a byl jsem mezi nimi zdaleka nejmladší, na což jsem si musel nějakou dobu zvykat. Přesto to bylo nejlepší období, neboť se neřešila politika, ale problémy, které obec skutečně trápily. Rád vzpomínám na pana Chmelaře, kterého jsem považoval skoro za svého otce a dobrého mentora, se kterým jsem se nikdy nepohádal, ale snažil se od něj pochytyt všechny jeho znalosti. Moc se mi na něm líbilo, že byl takovým člověkem, který mě nenapomínal, když jsem udělal něco, co on by udělal jinak. On mě naopak trpělivě učil.

Dalšími lidmi, na které moc rád vzpomínám, byli například pánové František Čermák a Ing. Bohumil Novotný nebo Bohuslava Holcová. Hodně mi pomáhal jako člen stavební komise také Ing. Karel Sodomka a později Karel Jiřínek.

V mém prvním volebním období nastal velký přelom ve státní správě, kdy se před rokem 2002 zrušily okresní úřady. Myslím si, že to nebylo dobré rozhodnutí. Dříve dostávaly obce od okresního úřadu pokyny a informace o všech důležitých věcech. Po změně už panovalo v tomto směru jisté bezvládní. Volali jsme kvůli informacím pověřené obci do Rumburku, kde nám často odpovídali, že neví a odkázali nás buď na příslušnou legislativu, nebo na krajský úřad Ústeckého kraje. Takže komunikace se touto správní změnou dle mého názoru velmi zhoršila.

Navíc bylo několikaleté období, kdy na starosty byl pořádán takřka hon na čarodějnice. Bylo skoro nemožné získat dotace, když se to povedlo, hned následovaly přísné kontroly různých úřadů.

Vybral jsem pět investičních akcí, které zastupitelstvo pod Vaším vedením v letech 2002 až 2018 zrealizovalo. Jde o výčet nejnákladnějších projektů, bez ohledu na to, zda na ně byly využity dotace, či nikoliv.

Zateplení sportovní haly – 5 222 000 Kč, Vestavba šesti malometrážních bytů v DPS – 5 125 000 Kč, Zateplení a výměna oken v DPS – 4 918 000 Kč, Oprava mostu v Dolině – 4 049 000 Kč, Oprava mostu u kostela – 2 914 000 Kč

Na jakou investici jste nejvíce hrdý a vzpomínáte na ní ve smyslu „...jsem rád, že jsme za sebou zanechali...“

Veškeré ty akce bylo kvůli dotačním podmínkám těžké uskutečnit. Tím pádem jsme si vážili každé úspěšné investice. Výhodou v prvním volebním období bylo, že dotace byly pro obce nastaveny tak, že u nich byla spoluúčast často kolem 10 %. Potom to bylo rok od roku těžší.

Ale nejvíce problematickým projektem bylo zateplení a rekonstrukce sportovní haly, kde se práce protahovaly kvůli odstoupení vybraného dodavatele – stavební firmy, dotačním podmínkám a všem nutným schválením, poté zase kvůli chladnému počasí. Dá se proto možná říci, že tento projekt mám v paměti zapsán nejvýrazněji.

Je nadruhou stranu něco, co jste za 16 let uskutečnit nestihli a mrzí Vás to?

Co jsme nestihli udělat, bylo dětské hřiště. Ne, že bychom ho nechtěli vybudovat. Projekt byl připraven, ale pořád se řešily prioritnější záležitosti.

Mým snem také bylo zkulturnění centra obce. Představoval jsem si ve středu města odpočinkovou zónu. I kvůli problémům s koupí pozemků se ani tento projekt nestihl zrealizovat.

Dalším nápadem, který jsem měl, bylo zrekonstruování křížové cesty u kostela, což bylo novým vedením zrealizováno v minulém roce.

Můžete přiblížit konkrétní projekt/iniciativu, kterou si pamatujete jako zvláště významnou pro rozvoj obce?

Jednoznačně územní plán.

Ve všech čtyřech volbách jste kandidoval jako nezávislý kandidát za ODS. Neměl jste nikdy ambici vstoupit do partaje a zkusit štěstí ve vyšší politice?

Určitě ne. Několikrát jsem se účastnil pléna ODS, ale to bylo tak všechno. Nechtěl jsem se vázat k jedné konkrétní straně, spíše jsem se

snažil brát to dobré z myšlenek více partají. Členství ve straně by defacto znamenalo funkci navíc, což jsem nechtěl. Plně jsem se chtěl soustředit na Vilémov.

PŘIPOMENUTÍ 15 LET MAS SEVER
ZDROJ: MASČESKYSEVER.CZ

V roce 2014 jsme založili místní akční skupinu Šluknovsko (MAS Český sever), kde jsem měl původně být předsedou a také jsem tuto funkci z výše uvedeného důvodu odmítl. Věděl jsem, že bych logicky nemohl vykonávat dvě funkce na sto procent. Mimochodem jsem velmi rád, že se „MASka“ tak pěkně rozjela a funguje dodnes.

Byl jste také známý tím, že jste měl blízký vztah k místním dobrovolným hasičům. Mimo jiné jste pomáhal prohlubovat spolupráci s německými kolegy. Jak na spolupráci s SDH Vilémov vzpomínáte?

Na spolupráci s hasiči vzpomínám rád. Začátky byly náročné, hlavně po technické stránce, protože hasičská zbrojnice nevydávala vždycky tak jako teď. Nemohu za to ale kritizovat předešlé členy zastupitelstva. Tehdy nebyly peníze na modernizaci techniky a zázemí hasičské zbrojnice. Realizovaly se jiné projekty. Já přišel na úřad zrovna v době, kdy krajský úřad po ničivých povodních v roce 2002 začal sbory dobrovolných hasičů hojně dotovat. Dovolím si říct, že díky složení tehdejšího zastupitelstva obce se podařilo hasičskou zbrojnicí od šaten po technické zázemí kompletně zrekonstruovat. V souvislosti s hasičskou zbrojnicí nemohu nevzpomenout na pana Štefana Szabó, který byl vůdčí odbornou osobou při stavebních úpravách vnitřních prostor zbrojnice.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

S německou stranou jsme se zapojili do žádosti o dotaci, díky které jsme od nich jako poděkování dostali formou daru plně vybavené požární vozidlo. Také jsme se mohli v Německu účastnit několika školení, které byly součástí dotace. Díky dobrým vztahům s německými hasiči mohli ti naši vidět, jak to u nich za hranicemi chodí, jaké mají zázemí.

Vilémovští hasiči byli, respektive jsou, kluci do nepohody. Vždy ochotně udělali to, co bylo potřeba. Pamatuju si první povodeň. Nevěděli jsme pořádně co dělat (až později jsme prošli několika školeními), neměli jsme odpovídající výstroj. Ale hasiči to i za těchto omezených podmínek zvládli výborně.

Jak se stavíte k názoru, že jste jako starosta byl snaživý, ale až příliš práce jste chtěl udělat sám a málo úkolů jste delegoval na kolegy?

Bylo to zejména dobou. Byl velký tlak na méně úředníků. My jsme byli dokonce naopak kritizováni, že nás bylo hodně. A aniž bych chtěl být konkrétní, tak roli hrálo za ta léta upadající nadšení lidí v práci pro obec.

Pamatuju si, jak Zdeněk Černý občanům obce na ustavujícím zastupitelstvu řekl, že nebude úředník, ale bude hodně mezi lidmi. A to plní. Já to tak neměl, protože jsme nedisponovali tak velkým aparátem úředníků. Myslím, že je velmi dobře, že si aktuální starosta vytvořil tým úředníků tak velký, aby zvládal stále navyšující se byrokratické požadavky.

Nepřišlo Vám, že jste možná málo komunikovali s veřejností v rychle se rozvíjejícím online světě?

Měli jsme standardní komunikační prostředky – plakáty a Vilémovské noviny. Myslím si, že v té době byly i na dobré úrovni webové stránky obce. Sám jsem se snažil, aby byly ve všech spektrech aktuální. Jako jedni z mála jsme např. zpřístupnili digitální procházení obce. Nesmím také zapomenout na Ing. Petra Petráše, který byl autorem prvních internetových stránek obce. Co se týká sociálních sítí, tak co si budeme povídat, byli jsme starší generace, která tyto komunikační prostředky moc nepoužívá.

Vrátím se k Vaší osobě – do funkce starosty jste nastupoval jako 34letý mladík a odcházel jako padesátník. Co Vám osobně funkce starosty dala, co vzala a jak Vás změnila?

Dala mi velké zkušenosti, kontakty na důležité lidi. Naopak mi vzala spoustu volného času, přibývalo zdravotních problémů, které byly minimálně zčásti způsobené stresem, který k tomuto povolání patří. Samozřejmě i rodina strádala, přiznám se, že dcera mi vyrostla, ani nevím jak.

Myslím si, že byla výhoda, že jsem se dostal do funkce starosty takto mladý, plný elánu. Člověk potřebuje na výkon této funkce spoustu energie. V této době si neumím představit nastoupit do této funkce v pokročilejším věku.

Jaký je Váš pohled na budoucnost obce? Co byste rád viděl, že se v ní rozvíjí?

Samozřejmě je důležité, aby zde zůstali lidé. Ta obec potom žije, může se v ní užít cukrárna, restaurace a další služby. Když zabrousím do historie, tak dříve jsem slyšel názor, že za zmenšujícím se počtem lidí ve Vilémově stojí to, že po druhé světové válce a následném odsunu Němců zde skončila předválečná kultura a noví lidé, kteří se sem přesídlili, neměli takový vztah k místní kultuře. Já si ale myslím, že musíme hledat i pozitiva. Velké pozitivum bylo, že hodně lidí se sem díky rozvinutému textilnímu průmyslu stěhovalo například z Náchodska nebo Dobrušky. Byla to parta zapálených lidí, kteří se starali o všeobecný rozvoj obce. Což mimochodem kvitují na vás, současných zastupitelích, že tyto věci řešíte spolu. Ve Vilémově bylo před revolucí všechno. Víím, o čem mluvím, pocházím z Království, tak mohu porovnávat. No a místní komunita postupem let slábla, ale na druhou stranu sleduji, že za poslední období už to zase začíná být v tomto směru lepší.

Určitě lze souhlasit s tím, že rozvoj komunity je velmi důležitý. Na druhou stranu za vaší éry odešlo poměrně dost mladých rodin do okolních obcí, kde si postavili rodinné domy, přičemž primárně chtěli bydlet ve Vilémově. Proč tomu tak bylo?

Myslím si, že cena za metr čtvereční pozemku u nás nebyla tak vysoká. Pozemky zde byly, na druhou stranu je pravda, a bylo mi to zaslíbeno, že jsme pro potenciální stavebníky nepřipravili žádnou lokalitu s hotovými inženýrskými sítěmi. Největší váhu na odlivu lidí ale dle mého

názoru měla taktika tehdejšího vedení Velkého Šenova, které lákalo nulovou cenou za pozemky.

Sledujete současnou práci Vašeho nástupce, případně celého zastupitelstva?

Poté, co jsem odešel z úřadu, udělal jsem za starostováním tlustou čáru a soustředím se na jiné věci v životě. Tudíž nechodím na zasedání obce a ani celkově moc místní politiku nesleduji. Když se mě tudíž někdo zeptá na můj názor, jak to nový starosta vede, odpovím mu, že nejsem znalý detailů, tak to nemůžu hodnotit. Při předání funkce panu Černému v roce 2018 jsem mu řekl, že tímto předáním pro mě končí jedna životní etapa a nebudu nikoho kritizovat, ani chodit na zasedání obce. A to z jednoho důvodu – člověk z toho pomyslného vlaku vypadne, nemá všechny detailní informace o tom, podle čeho se starosta, potažmo zastupitelstvo rozhoduje, tudíž nemůže být příliš kritický. Já to znám sám, bylo mi nepříjemné, když mi lidé říkali, že s novým vedením obce to „najednou jde“, co všechno se hned začalo budovat. Já to přisuzuji době a okolnostem, o kterých jsem mluvil před chvílí – starostové měli jinou pozici než teď a bylo těžké získat a obhájit si před úřady získání dotace.

Chybí Vám něco po ukončení Vašeho působení? Jaký máte k obci vztah nyní?

Vztah k obci mám ten nejlepší, protože tady bydlím. Co se týče té funkce, tak z té mi neschází nic. Udělal jsem prostě tlustou čáru. Ale schází mi kolektiv. Moc rád vzpomínám na ekonomku paní Pietschmanovou, Danu Zavřelovou, která mě nikdy nenechala ve štychu, a také na Josefa Richtera.

Po konci na úřadě jsem si vzpomněl na staré bardy, starosty Milana Kořínka a Mirka Jemelku, kteří mi říkali: „Počkej, až skončíš, to si potom vychutnáš ty chvíle pomyslné svobody a spadne z tebe ta role zodpovědnosti“. A je to pravda. Najednou člověk nemusí řešit, že někde nesvítí světlo a podobně. Za ta léta starostování už jsem byl tak zdegenerovaný, že trochu zafoukal vítr, a já už myslel na nejhorší a monitoroval jsem, kde se nacházejí všichni hasiči.

Když byla první Vilémovská pouť pod hlavičkou nového vedení obce a někdo z přátel mi řekl, abych se tam šel podívat, tak jsem odmítl. Ne, že bych zanevřel na kulturní dění v obci, ale za těch 16 let jsem si pouti užil vrchovatě. Vzpomínám si, že rodina mě viděla každý rok naposledy v pátek ráno a potom až v neděli ve dvě v noci, když jsme dokončili úklid.

To jsou věci, kterými jsem si prošel. Rád na ně vzpomínám, ale neschází mi. Ani jsem neměl čas po skončení nad tím nějak přemýšlet. Hned jsem naskočil do rozjetého vlaku ve Stavebním bytovém družstvu Průkopníku, kde jsem nyní zaměstnán, a musel jsem se rychle reorientovat na jinou roli.

Musím přiznat, že teď procházím takovým nepříjemným obdobím, kdy jsem až smutný z toho, jak to celé období tak rychle uteklo.

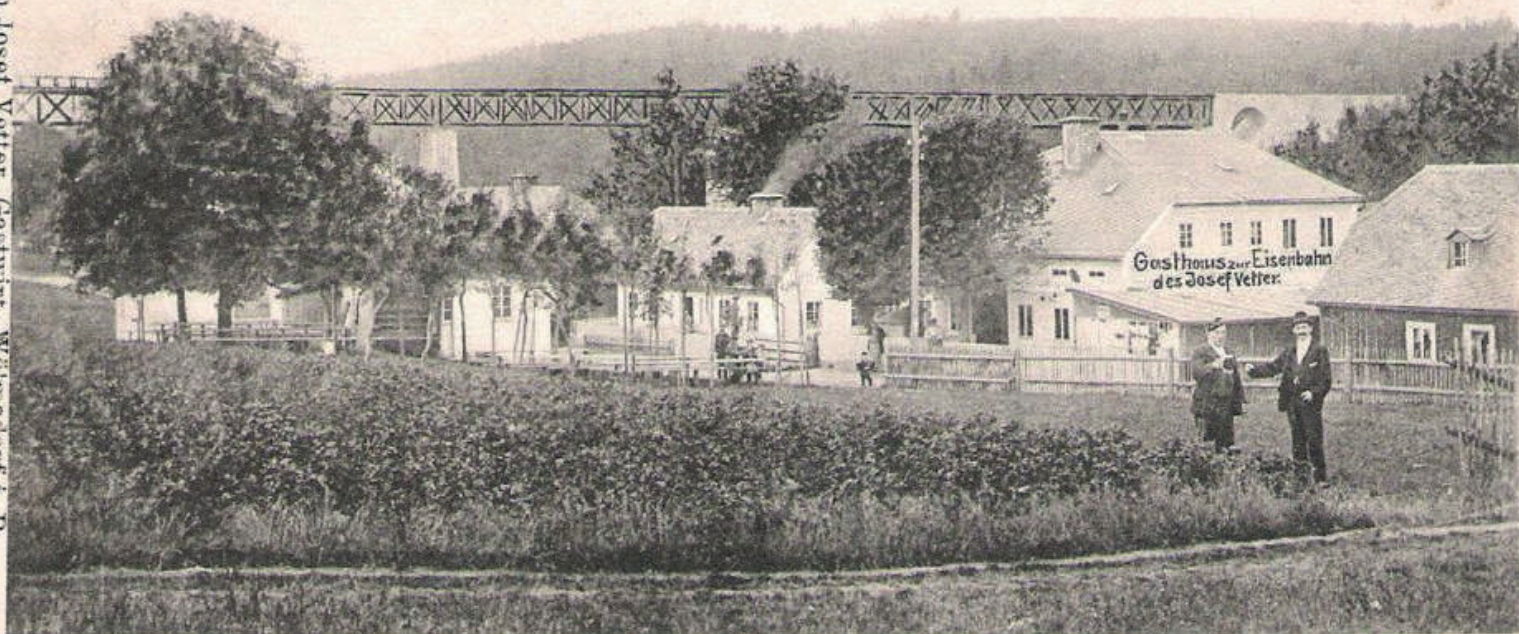
Hynek Raichart, který zastával úřad starosty obce Vilémov po dobu šestnácti let, sdílel své vzpomínky a pohledy na tuto náročnou funkci. Jeho příběh nám připomíná dvojí povahu veřejné služby. Na jedné straně stojí odhodlání a entuziasmus, kterými přistoupil k řešení problémů obce a realizaci investičních projektů. Na druhé straně však zdůraznil i značnou náročnost funkce, která mu vzala mnoho volného času a podepsala se na zdravotním stavu. Moc mu děkujeme za otevřenost při odpovídání na mé dotazy a přeji mu mnoho úspěchů.

Ing. Zdeněk Maier

Die zweitgrösste Eisenbahnbrücke in Böhmen,
zwischen Wölmsdorf und Franzthal, Höhe 34 Meter, Länge 190 Meter.

Verlag von Josef Vetter, Gastwirt, Wölmsdorf i. B.

Gruss aus Wölmsdorf.

Handwritten postcard text: Wölmsdorf, Gastwirt, Josef Vetter, Wölmsdorf i. B. 1904. ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Dnešním vydáním Vilémovských novin ukončíme sérii o starých vilémovských hostincích, pivnicích, hotelech a restauracích, kde po mnohých již není ani památka. První hostinec, kterým jsme na přelomu jara začali, byl Gasthof Franzthal (Hostinec Dolina). Majitelem byl Josef Pilz a později August Richter. Pomyslnou procházkou jsme zavítali do již nestojícího č. p. 89, který dříve stával na místě dnešní bytovky a přilehlého parkoviště před bytovkami u křižovatky před obecním úřadem. V domě fungoval hostinec "Zum alten Gericht – U staré rychty" majitele Heinricha Richtera. Pokračovali jsme po hlavní cestě přes Kaffee Henke v místě dnešního pomníku padlým v druhé světové válce a dále do nestojícího bývalého č. p. 24 v místě dnešního parkoviště před vitrínami. Jednalo se o pivnici - Bierhalle majitele Josefa Hähnela. Dále jsme zavítali do Gasthof Krone – Hostinec Koruna, který byl se svým velkým sálem středobodem kulturního a sportovního života v obci. Posledními majiteli byli Anna Liebsch-Maschkeová a Wenzel Liebsch, podnik byl známý i pod názvem Gasthaus zur Krone a stával v místě dopravního zrcadla na křižovatce na Velký Šenov. Pokračovali jsme směrem na Mikulášovice a zastavili se v restauraci U bílého Jaka, která nesla za posledních více než 100 let názvy Pizzeria Milano, Restaurace pod věžičkou, Hotel Praha, Hotel Richter, Hotel Rathaus a Gasthaus zum Rathaus. Dále jsme šli směrem k nádraží a našli již zbořenou budovu č. p. 141, jejímž majitelem byl Karl Liebsch. Jednalo se o hostinec Bahnhof Nixdorf – Nádraží Mikulášovice. Předposled-

ním lokálem byl hostinec u Riedelů – č.p. 71. Podnik měl přívrstev Schenk-Riedel podle majitele Riedela.

Dnes zavítáme v pořadí do devátého, a v této sérii posledního, lokálu majitele Josefa Vettera. Na úvodní fotografii vidíme pohlednici vilémovského železničního mostu, kterou vydal právě zmíněný hostinský Josef Vetter. Dočteme se na ní, že Vilémovský most je druhý největší v Čechách, že spojuje Vilémov a Dolinu a má úctyhodné rozměry. Hostinský však neopomenul na pohlednici zvýraznit svůj podnik Gasthaus zur Eisenbahn, který stál mezi č. p. 99 a č. p. 97. Budova zepředu nebyla výrazná, ale nad svah do Vilémovského údolí byla zbudována přístavba s menším sálem, kterou lze vidět zcela vlevo na druhém snímku, zobrazujícím most při pohledu z údolí.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na třetím snímku vidíme opět známý motiv mostu s „Hostincem u železničního mostu“. Vidíme č. p. 97 a za stromy č. p. 129 – tzv. Nudlárnou. Tento hostinec byl známý v širokém

okolí právě díky venkovní zahrádce na druhé straně cesty, kde se často odehrávaly taneční zábavy. Hrál zde živá hudba a tančilo se pod širým nebem. Vyhlášené byly jarní majálesy, na které se scházela mládež z celého okolí.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Dnešní článek je v pořadí již 100. ze série Hledání ztraceného času, která ve Vilémovských novinách vychází již devátým rokem. Další téma této rubriky bude překvapením do dalšího vydání VN.

Ing. Martin Klinger

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

VILÉMOVSKÁ POUŤ 2023

Vilémovská pouť 2023, která se konala v sobotu 12. srpna, byla i letos naší největší obecní akcí.

Do Vilémova přijeli talentovaní, známí i méně známí umělci, kteří však společně vytvořili opět nezapomenutelnou atmosféru. Hvězdami celodenního programu byly skupiny dechová hudba HORALKA, HOT WINGS, sl. Markéta Suková a sl. Adéla Petroušková za doprovodu paní Jitky Hercikové, dále CRAZY DOGS, ABBA WORLD REVIVAL, OLGA LOUNOVÁ, OLYMPIC REVIVAL a CELEST & CHARLES. Programem nás celý den slovem příjemně provázel moderátor Dan Syrovátka.

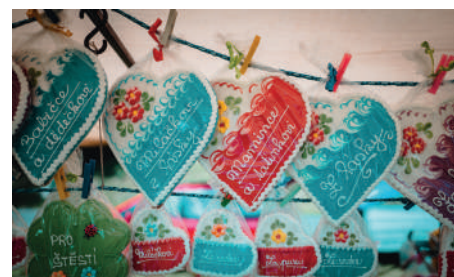

Nemůžeme zapomenout ani na vzrušující pouťové atrakce, které nám i letos zprostředkoval Lunapark Fiala. Doprovodný program

nabídlo v naší sportovní hale loutkové divadlo, přesněji řečeno soubor č. 1 Dr. Tyrš - Sokol Čáslav a soubor č. 2 Kašpárek - Sokol Pražský, které zaujalo nejen děti, ale i dospělé.

Co se týče stánkového prodeje a občerstvení, byl zde bohatý výběr slaných i sladkých lahůdek, jiskřivého vína, lahodné kávy, piva jako křen atd., které uspokojily všechny chutě. Návštěvníci si mohli udělat radost nákupem suvenýrů, které nabízeli stánkaři. A že vybrat bylo z čeho - minerální náramky a další šperky ručně malovaná trička a textil, hračky, svíčky a výrobky ze včelího vosku, gravírované věci ze dřeva, klíčenky, magnetky, podtácky, dekorace, skleničky, dekorativní předměty zdobené ubrouskovou metodou, svíčky, mýdla, košíky z papírových ruliček a šité věci, polštářky, látkové dekorace, textilní tašky, zástěry, dřevěné šperky a dřevěné dekorace,

Počasí nám přálo a akce se tedy vydařila, což, jak doufáme, ocenilo i odhadem 2500 návštěvníků, kteří se přišli bavit a užít si den plný zábavy, hudby, dobrého jídla a pití, ve společnosti svých přátel a známých. Pořádání naší letošní pouti byla finančně podpořena několika firmami, kterým patří náš velký dík. Jsou to: FSEJ s. r. o. Vilémov, ZRV stavební s.r.o. Vilémov, ProProjekt Rumburk a Bohemian Coffee House Rumburk. Děkujeme!

Za pěkné fotografie, které v tomto čísle Vilémovských novin naleznete, děkujeme panu Karlovi Boučkovi nejml. Komplettní fotogalerii nejen z této akce naleznete pak na naší obecní webové stránce www.vilemov.cz

Realizační tým naší obce již nyní pro Vás připravuje Vilémovskou pouť na příští rok. Datumem, které si můžete zapsat do kalendáře, je sobota 10. srpna 2024. Uděláme vše pro to, aby to byl opět příjemný zážitek, na který se můžete těšit!

Gabriela Trojanová
místostarostka obce

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

ZAJÍMAVÁ MÍSTA NAŠEHO OKOLÍ - KŘÍŽOVÁ CESTA BRTNÍKY

Milí čtenáři Vilémovských novin,

tímto bych Vám rád představil novou rubriku, ve které si představíme zajímavá místa našeho blízkého okolí. Dozvíte se něco o jejich historii, aktuálním stavu, dostupnosti a nabídneme Vám tak inspiraci k výletům.

V dnešním díle se podíváme do nedaleké obce Brtníky, kde se nachází křížová cesta na Křížovém vrchu (446 m. n. m.).

VZDÁLENOST: 10,5 KM

45 MIN

13 MIN

Historie

Křížová cesta byla vybudována v letech 1801-1804. Tvoří ji třináct výklenkových kaplí, kaple Božího hrobu, kaple Nejsvětější Trojice (postavena již r. 1768) a zaniklá Getsemanská zahrada se sochami spících apoštolů.

Po skončení druhé světové války byla křížová cesta zdevastována. V letech 1998-1999 prošla i s kaplemi opravou. Poslední rekonstrukce proběhla na konci léta 2016. Byly

obnoveny původní natěry a do výklenkových kaplí osazeny nové obrazy, které jsou kopiemi křížové cesty od Josefa Führicha. Celkovou rekonstrukcí prošly i obě kaple.

Průvodce

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Po průchodu bránou vystoupáme po schodišti a vydáme se úzkou pěšinkou s mírným stoupáním kolem plotu místní zahrádky a pole k první zastávce, kde se nachází kříž pod křížovou cestou.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Poté cesta pokračuje přes malý lesík do kopce ke křížové cestě. Celá cesta zabere zhruba jen 10 minut klidnou chůzí a není

vhodná pro kočárky. Můžete si zde prohlédnout jednotlivé výklenkové kaple, které jsou postaveny v řadách naproti sobě.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Na vrcholu jsou k vidění již zmíněné kaple Božího hrobu a kaple Nejsvětější Trojice. Ty jsou však z pochopitelných důvodů uzamčeny, a tak vám nezbývá, než nahlédnout dovnitř přes okna dveří. Pokud jste dosud křížovou cestu v Brtníkách ještě nenavštívili, jedná se o klidné místo s historickou a náboženskou hodnotou, které si zaslouží Vaši pozornost.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Užijte si klidný čas v přírodě.
Karel Bouček, DiS.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

OSTATNÍ

■ Setkání jubilantů

V čtvrtek 7. září 2023 jsme prožili další příjemné setkání s našimi jubilanty, a to již tradičně v obřadní místnosti obecního úřadu.

Byli jsme velmi potěšeni veselou a pohodovou atmosférou. Naši milí senioři se s námi rádi podělili o vzpomínky na minulá léta. Nouze nebyla ani o neuvěřitelné zážitky a příhody, které, jak se říká „píše život sám“. Společně jsme podiskutovali o aktuálních společenských tématech. Přítomní se živě zajímali o novinky a plány týkající se naší obce.

Pan starosta popřál přítomným dámám a pániům jménem obce vše nejlepší k jejich narozeninám – především pevné zdraví, štěstí, pohodu a optimismus. Aby další roky trávili se svými blízkými a naplňovali své dny činnostmi, které jim přináší radost.

Toto setkání jubilantů obec opět zorganizovala ve spolupráci s Dámským klubem. Ani tentokrát nechybělo drobné občerstvení a dárky věnované našim jubilantům.

Těšíme se na další, letos poslední setkání jubilantů, které je naplánováno na prosinec 2023.

Na úvodní fotografii zleva: Paní Eva Suková, pan Miloslav Beneš, paní Ludmila Romová, pan Václav Rom, paní Gertruda Romová, paní Pavlína Kaššová, paní Bedřiška Urnerová, pan Vladimír Hembal a pan Bohumil Mrkvička

GT

■ První cesta do školy

V pondělí 4. září 2023 naše obec opět ožila dětmi, kterým začal nový školní rok. A jako na začátku každého školního roku, i letos jsme v obřadní místnosti našeho obecního úřadu slavnostně vítali naše nejmenší obyvatele, kteří právě vstoupili na cestu školního vzdělávání – naše prvňáčky. Letos byli 4, dvě děvčátka a dva hoši.

Slavnostní atmosféra v obřadní místnosti byla naplněná očekáváním a taky trochu nervozitou dětí ze všeho nového, co je čeká. Pan starosta ve svém proslovu všechny přítomné

nejen přivítal, ale zároveň zdůraznil důležitost tohoto dne pro nejen pro ně samotné, ale i pro naši obec. Vždyť kvalitní vzdělání je klíčem k naší společné budoucnosti.

Prvňáčci odcházeli z úřadu s malými dárky, aby jim ta první cesta do školy ubíhala příjemněji a aby vstoupili do nové etapy svého života tou správnou nohou.

Za hezké fotografie děkujeme panu Karlovi Boučkovi nejml.

GT